

MAH. 3. 14327.: उन्ममन्थ महार्णविम्; N. 10.8.: शो-
केनो न्मथितचित्त. 2) abscindere. MAH. 3.10267.: शिरः
शरोत्तमैरु उन्मथितास्मि.

c. निस् i. q. simpl. MAH. 1. 1120.: अमृतस्या र्थं निर्मथि-
ष्यामहै जलम्.

c. प्र 1) i. q. simpl. MAH. 1. 194.: नागबलैः सुडःसहन्
द्रोणानीकम्... प्रमथ्य; 3.16435. 2) conterere. A. 7.8.:
हयास् ते ... प्रामथ्वन्त दितेः सुतान्; MAH. 3.16435.:
महता ग्राव्वा ... प्रमाधिनम् अभिद्रुत्य प्रममाथ. 3) vim
inferre. BR. 2. 17.: ताज् चेदू अहन् न दित्सेयम्... प्र-
मथ्यै नं हरेयुस् तु.

c. प्र praef. सम् i. q. simpl. MAH. 4876. 7143.

c. खि diruere, delere, e. c. urbem. A. 10.1.: पुरम् रुतत...
त्वया विमथितम् वीर.

मन्थ m. (r. मन्थ s. अ) agitatio. RAGH. 10.3.

मन्थर (r. मन्थ s. अ) tardus, latus, segnis, languidus.
RAGH. 19.21. Cf. मन्द.

मन्थान m. (r. मन्थ s. आन) rudis, ridicula. R. Schl. I.
45.19. (Hib. maide «a stick, wood, timber».)

मन्द् 1. 1. (scribitur मद्, gr. 110^a) in dial. Vēd. 1) gau-
dere. RIGV. 26.5.: अस्य नो मन्दस्व सख्यस्यच
«hoc nostro sacrificio gaude, consortioque»; 51.12.: ये-
षु मन्दसे «quibus gaudes». PAR. exhilarare. RIGV. V.
(v. Westerg.): सोमो मन्दतु त्वा. 2) laudari, cele-
brari. RIGV. 51.11.: मन्दिष्ट यद् उशने काव्ये सचा
इन्द्रः: «cum laudaretur Indras ipsum desiderante car-
mine». 3) dormire. RIGV. V. (v. Westerg.): अग्ने त्वं
सुंजागृहि वर्यं सुमन्दिषीमहि. — Caus. exhilarare.
RIGV. 4.7. (Cf. मण्ड, मद्, मुद्, वन्द्; germ. vet.
menden gaudere e mandjan, praet. manta; mendi gau-
dium; hib. meadhrach «glad, joyful, merry», meadhradh
«mirth, song, melody», molaim «I praise».)

c. उत् exhilarare. RIGV. 8.6.: उत् त्वा सुतासो भसा
अमन्दिषु: «te parata libamina cito inebriantia laetifi-
carunt».

मन्द (r. मन्द s. अ) 1) paucus. मन्दम् Ado. parum, pau-
lulum. N. 16.8. DR. 3.1. 2) tardus. 3) stultus, stolidus.

N. 15.10.14. (Hib. mall «slow, dilatory, tardy, tedious,
prolix».)

मन्दभाग्य n. (KARM. e मन्द et भाग्य fortuna, felicitas)
fortuna adversa. N. 13.38.

मन्दभाज् (BAH. paululum felicitatis habens e praec.
et भाज् fortuna, felicitas) infelix. H. 1.29.

मन्दाय् (Denom. a मन्द s. य्, v. gr. 585.) cunctari, tar-
dari. ATM. UR. 48.10.: मन्दायमाना.

मन्दार m. (r. मन्द् s. आर) 1) arbor, erythrina ful-
gens. UR. 6.2. 2) arborum coelestium genus. RAGH.
6.23. MEGH. 68.73.

मनिदर n. (r. मन्द् dormire s. इर) domus. IN. 5.52.; cf.

मन्डरा.

मन्डुरा f. (r. मन्द् dormire s. उर in fem.) stabulum.

मन्द् (r. मन्द् s. इ) profundus, gravis, de sono. UR. 69.15.

मन्मथ m. (cor agitans e मन् pro मनस् cor et मथ
agitans, concutiens) amor, deus amoris. IN. 5.3.

मन्मय (e pronom. 1. pers. मत् q. v. s. मय) mihi devotus.

BH. 4.10.

मन्यु m. (r. मन् s. यु) 1) moeror, aegritudo. N. 9.4. 2) ira.

SU. 4.16. (Cf. gr. μῆνις, v. मन्.)

मयूक् m. radius. RITU-S. 1.13. RAGH. 2.46.

मयूर m. pavo. Fem. मयूरी.

मरकात m. smaragdus. MEGH. 74. (Gr. σμάραγδος, lat.
smaragdus.)

मरण n. (r. मृ s. अन) mors. H. 4.50. N. 10.10.

मरिच n. piper. AM.

मरीचि m.f. luminis rādius. RAGH. 9.13.13.4.

मरीचिप m. (e praec. et ए bibens) nomen cuiusdam Ge-
niorum ordinis. SU. 3.5.

मरु m. (ut videtur, a r. मृ s. उ) aquâ carens locus, deser-
tum. RAGH. 4.31. HIT. 8.7.

मरुत् m. 1) ventus. 2) ventorum Genius. IN. 2.13.

मरुत्वत् m. (ventis, ventorum Geniiis praeditus,
circumdatu) cognomen Indri. A. 4.12.

मर्कट m. simia. Lass. 2.10.

मर्च् 10. p. i. q. माझ्.